Scris de Ninel Ganea
Vineri, 27 Mai 2011 11:40

Dupa ce au rezolvat toate marile probleme ale umanitatii (nu ca asta ar trebui sa faca), liderii mondiali, sub palaria comuna a e-G8, nu au stat cu mainile in san si s-au apucat sa legifereze internetul. In traducere libera, sa-l cenzureze. Totul facut pentru binele indivizilor, bineinteles.

”Nu cred în legiferarea individuală la nivel national a acestui domeniu. Internetul este global, nu putem continua să credem că regulile după care functionează pot rămâne la nivel national”, a declarat presedintele Frantei Nikolas Sarkozy.

Cu alte cuvinte, nu este suficient sa cenzuram doar o tara, trebuie sa cenzuram tot mapamondul. Daca pana mai ieri opinia liberala (in sens american) si progresivista fulgera impotriva incalcarilor dreptului la libera exprimare din China sau Iran, astazi toata lumea pare sa cante pe aceeasi voce melodia responsabilitatii si protejarii consumatorilor. Iar modelele orientale de despotism sunt copiate cu avant. Desigur, doar in partile lor proaste.

Cine ne va proteja insa de stat si aparatul lui de control si supraveghere din ce ince mai mare, ar putea intreba orice liberal clasic, dar din pacate numarul lor scade vertiginos.

Revenind la problema principala, sa nu se inteleaga cumva ca aceasta initiativa reprezinta o premiera. Acum doar se trece la o noua etapa. Primii pasi au fost facuti mai demult (cei interesati pot citi mai multe aici) iar unele state europene, in speta Germania – modelul dupa care tanjesc romanii seriosi de cel putin 20 de ani - au avansat foarte mult in aceasta directie.

De pilda, conform noii legislatii teutone toate convorbirile efectuate pe internet si telefonie sunt stocate pe o perioada de 6 luni, iar autoritatile pot obtine acces la ele printr-o sentinta a judecatorilor (mai multe detalii). In cazul acesta, cei care mai au dubii in privinta datelor despre care este vorba pot sa se gandeasca linistiti la mailurile schimbate in ultima vreme, la mesajele de pe facebook, twitter, msg, samd. Cineva vegheaza pentru siguranta noastra.

Cred ca cel mai important in toata aceasta disputa este sa trecem de nivelul motivatiilor puerile pe care politicienii le arunca in fata media pentru a-si justifica actiunile de cenzura. Doar ca fapt divers, ele sunt terorismul, grupurile infractionare, mafia, pornografia infantila, drepturile de proprietate intelectuala, samd. Insa toate acestea reprezinta doar pretexte.

Adevaratul motiv il constituie controlul absolut al societatii, iar conform declaratiei presedintelui Sarkozy, regulile trebuie sa fie globale, ca si controlul.

Oamenii mai naivi, poate si cu ceva experienta in corporatii IT, se pot gandi ca salvarea si opozitia vor veni din partea companiilor online, mostre de talent antreprenorial si nonconformism.

“Este clar ca este nevoie de un anumit nivel de reglementare pentru lucrurile rele. Dar as fi precaut in a suprareglementa interentul”, a declarat Eric Schmidt., unul din executivii Google. La prima vedere pare o afirmatie solida, dar totul consta in definirea raului, mai ales daca ai in vedere si impunerea la nivel mondial a unei legislatii de tip “hate crime”. Iar cine altcineva va defini raul daca nu birocratii statului sau elitele agreate. De altfel,
guvernele nici nu pretind ca ne vor altceva in afara binelui, iar pentru binele suprem merita chiar si cenzura. Mai mult,
Eric Schmitd nici nu concepe ideea ca nu ar trebui sa existe deloc cenzura - trebuie reamintit ca vorbim de dreptul la libera exprimare aici si nu de infractiuni de tipul furtului de identitate sau ceva asemenator. Asa ca nu se intrevede o mare rezistenta, nici macar de guerrila din partea

marilor companii online. De altfel, cunoscatorii istoriei capitalismului pot depunde oricand marturie despre relatia fructoasa dintre “big politicians”
si “big business”.
Pe scurt, morala ar fi ca decat sa te lupti cu statul, mai bine pui umarul sa cenzurezi.

Dincolo de deznodamantul mai mult sau mai putin previzibil al acestui subiect, cred ca internetul inca reprezinta o mare spaima pentru toti despotii lumii, vizibili sau ascunsi. In scurta sa istorie, a daramat institutii de presa, a scos la iveala documente incredibile, a delegitimizat guverne si a daramat monopolul informatiilor pe care diverse Ministere ale Adevarului au incercat sa le creeze prin institutii de reglementare.De aceea, cata vreme mai e voie, merita sa profitam de aceasta sansa.

{jcomments on}